

РЕШЕНИЕ

№ 688

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 30.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11468** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, вр. чл. 172, ал. 4 от ЗДвП. Образувано е по жалба на И. П. С., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес - [населено място], [улица], кант. 9, чрез адв. А., срещу Заповед № АИ 1668 / 08. 10. 2013 г. на началник група „АНД”, отдел „Пътна полиция” – СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б” от ЗДвП за временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК].

Жалбоподателя твърди, че оспорения на административен акт, е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди, че не е спазен реда за връчване на акта и констатиране на твърдяното нарушение. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения акт.

Ответникът – началник на група „АНД”, отдел „Пътна полиция” – СДВР, не взима становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение бл. № 900190 / 05. 10. 2013 г., е констатирано че на 05. 10. 2013 г. около 04.15 часа жалбоподателя С., управлява лек автомобил Фолксваген Поло с [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]от [улица]след употреба на алкохол, като при извършена проверка

с техническо средство алкотест „Дрегер“ 7410+, № 0013, е установено наличие на алкохол в издишания въздух 1.08 промила. На водача издаден талон за медицинско изследване, като съгласно протокол за химическа експертиза № 1572 / 07. 10. 2013 г., е установен концентрация на алкохол в кръвта в количество от 0.6 промила.

След извършена справка, началника на група „АНД“, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е издал оспорената Заповед № АИ 1668 / 08. 10. 2013 г., за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП - временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК], до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на 05. 11. 2013 г., а жалбата е депозирана в деловодството на АССГ на 18. 11. 2013 г., поради което следва да се приеме, че се обжалва в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – началника на група „АНД“, отдел „Пътна полиция“ – СДВР, на който са делегирани правомощия за това – видно от приложената по делото Заповед № Из-1741 / 28. 08. 2012 г. (стр. 16) на министъра на вътрешните работи и Заповед № з-11783 / 17. 09. 2012 г. на директора на СДВР (стр. 17), с която делегира правомощия на началника на група „Административно-наказателна дейност“, който е издал оспорената заповед.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в разпоредбата съществени реквизити и същата е мотивирана, съобразно изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, която норма е посочена като правно основание за издаване на оспорената заповед, временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС и концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух.

Нарушението на водача в конкретния случай е констатирано със съставен акт за административно нарушение от компетентното длъжностно лице, видно от Заповед № з-96-4 / 15. 01. 2013 г. на директора на СДВР (стр. 18), като нарушителят е подписал акта без никакви възражения относно извършеното административно нарушение.

На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, като от страна на жалбоподателя не беше оборена материалната доказателствена сила на акта.

В конкретния случай със съставения АУАН е установено, че лицето управлява МПС,

след концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила, а именно: 1.08 промила, установено с техническо средство алкотест „Дрегер“ 7410+, № 0013.

Съгласно протокол за химическа експертиза № 1572 / 07. 10. 2013 г. (стр. 14), е установена концентрация на алкохол в кръвта в количество от 0.6 промила. Видно от протокол за медицинско изследване (стр. 13), водача не е отрекъл, че е употребил алкохол, като е посочил, че е консумирал водка, като тези факти се потвърждават и от приложената (стр. 12) докладна записка на полицаи при 05 РУП – СДВР, от която е видно че при спирането на водача, същия е лъхал на алкохол.

Видно е, че талона за медицинско изследване (стр. 11) е връчен на С. в 04.50 часа на 05. 10. 2013 г. и същия е следвало да се яви в болница за вземане на кръвна проба до 05.20 часа на същата дата. Вместо това на С. е взета кръв в 06.45 часа на 05. 10. 2013 г., видно от протокола за мед. изследване, като има забележка, че закъснението е по решение и усмотрение на гражданина. При това положение има доста голяма разлика между концентрацията на алкохол в кръвта установена между техническото средство и химическата експертиза, но безспорно установената концентрация е от 0.6 промила, което е повече от максимално разрешената от закона от 0.5 промила.

При тези данни, съдът счита, че са налице материално-правните предпоставки визирани в нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, следователно не е допуснато нарушение на материалния закон при постановяване на заповедта. Целта на приложената принудителна административна мярка има превантивен характер - да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание, по аргумент от чл. 13 от ЗАНН. Именно затова тя се прилага под прекратително условие – „до решаване на въпроса за отговорността на водача на МПС, но за не повече от 6 месеца“. Видно е, че впоследствие и издадено НП № АИ 1568 / 24. 10. 2013 г., с което е решено окончателно въпроса за отговорността на водача.

По изложените съображения съдът намира оспорването за неоснователно и като такова следва да го отхвърли. Индивидуалният административен акт, като законосъобразен, следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, но такива не са поискани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П. С., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № АИ 1668 / 08. 10. 2013 г. на началник група „АНД“, отдел „Пътна полиция“ – СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

